

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatele: R. S.**, narozen „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Tomášem Davidem, advokátem se sídlem Dlážďená 4, Praha 1, proti **odpůrci: Obec P.**, se sídlem H. 159, P., zastoupenému Mgr. Vilémem Burianem, advokátem se sídlem Na Příkopech 902, Chomutov, v **řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce P. ze dne 16.11.2016, č. 293/014/016,**

t a k t o :

- I. Územní plán obce P. ze dne 16.11.2016, č. 293/014/016, se v části týkající se pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“ v k.ú. R. u P. a pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. **pro vady řízení zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Ve zbytku se návrh **zamítá.**
- III. Odpůrce je **p o v i n e n zaplatit** navrhovateli náhradu nákladů řízení **ve výši 2 806,- Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[illegible]

„X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ vše v k.ú. O. u P. a pozemků „X“ (v žalobě *nesprávně uvedeno k.ú. O. u P. – pozn. soudu*), „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ vše v k.ú. R. u P..

Navrhovatel uvedl, že proti návrhu územního plánu podal včasné námitky, kterým však bylo vyhověno pouze z části s tím, že ve zbytku byly zamítnuty. Navrhovatel trval na tom, že rozhodnutí o jeho námitkách nebylo dostatečně odůvodněno. Odpůrce se tak s jeho námitkami dostatečně nevypořádal a navrhovatel trval na tom, že územní plán je v této části nepřezkoumatelný.

Navrhovatel uvedl, že jeho pozemky par. č. „X“ (z části) a parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. byly původně v územním plánu určeny k asanaci (plocha označena jako A3). Následně byl pozemek parc. č. „X“ zahrnut do plochy stávajícího využití technické infrastruktury TV a většina pozemku byla zahrnuta do návrhové plochy NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní. Současně byly předmětné pozemky zařazeny do veřejně prospěšných opatření VA3 a určeny k vyvlastnění. Poukázal rovněž na to, že byly zařazeny do zeleně – veřejná prostranství. V současné době se na těchto pozemcích nachází odval bývalého kamenolomu. Odval je tvořen různě velkými štípanými kameny, které jsou již hojně porostlé vegetací. Provedení asanace by znamenalo odtěžení tohoto kamene a zahrazení tvaru a povrchu pozemků. Dle navrhovatele však pro asanaci nejsou splněny zákonné předpoklady, zejména není dána její nezbytnost a není dán ani veřejný zájem. Odval kamene dle navrhovatele nepůsobí nikterak rušivě. Přirozenou cestou zarůstá a je opásáván dobyt看. Odval je situován mimo zastavěná území a nachází se na soukromém pozemku navrhovatele. Dle navrhovatele není jakkoli nestabilní a s ohledem na jeho umístění na soukromém pozemku ani případný pohyb odvalu nemůže nikoho ohrozit. Na asanaci území není v územním plánu tvrzen ani odůvodněn žádný veřejný zájem. Navrhovatel je přesvědčen, že navrhovaná změna území je motivována snahou dostat se k zásobám kvalitního kamene. Vyvlastnění je pak navrhováno, neboť navrhovatel předmětné pozemky nemá v úmyslu prodávat. Dle navrhovatele postupem odpůrce byla porušena zásada územního plánování zakotvená v § 4 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), a to zásada co nejmenšího zatěžování dotčených osob. Navrhovatel zdůraznil, že ozdravení předmětných pozemků je v jeho vlastních silách, a jakýkoliv zásah není proto potřebný. Navrhovatel rovněž poukázal na skutečnost, že část předmětných pozemků má v půdním bloku, který je již 15 let oplocen. V důsledku realizace vyvlastnění by bylo zamezeno možnosti přehánění zvířat a tažení elektrického ohradníku. Trval na tom, že navrhovanými změnami by došlo k podstatnému znehodnocení jeho majetku a porušení jeho práva vlastnit majetek zaručeného Ústavou i Listinou základních práv a svobod. Rovněž by došlo k porušení cílů a úkolů územního plánování, mezi které je řazen trvale udržitelný rozvoj území, soulad soukromých a veřejných zájmů a nevytváření problémů v území do budoucna, respektive jejich eliminace.

Navrhovatel rovněž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.2.2009, č.j. 2 Ao 4/2008-88, s tím, že pokud představuje změna využití pozemků provedená v novém územním plánu omezení vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a nebyla-li v té souvislosti vlastníkovu pozemků poskytnuta náhrada, jde o nepřiměřenou právní regulaci (porušení principu proporcionality) a důvod, pro který se územní plán v dané části ruší. Navrhovatel trval na tom, že zařazením jeho pozemků do asanace došlo k omezení jeho vlastnického práva, a to bez jakékoliv náhrady. S ohledem na skutečnost, že předmětné pozemky využívá ke své podnikatelské činnosti, bylo danou změnou zasaženo rovněž i do jeho ústavně zaručeného práva na svobodné podnikání.

Dále navrhovatel odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 30 A 130/2012, ze kterého vyplývá, že jakýkoliv zásah obce proti vůli vlastníka musí být perfektně odůvodněný, musí být beze vší pochybnosti vyargumentovaný a nesmí se jednat

Navrhovatel zdůraznil, že v rámci vypořádání jeho námitek se odpůrce nikterak nevyjádřil k tvrzení, že předmětné pozemky byly zařazeny pod tzv. veřejnou zeleň. V tomto směru považuje územní plán za nepřekoumatelný.

Dále navrhovatel namítal, že jeho pozemky parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ vše v k.ú. O. u P. a pozemky parc. č. „X“ (v žalobě nesprávně uvedeno k.ú. O. u P. – pozn. soudu), „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, a „X“ vše v k.ú. R. u P. jsou v územním plánu označeny jako plochy NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, ačkoli navrhovatel žádal, aby předmětné pozemky byly zahrnuty do ploch NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Navrhovatel poukazoval na skutečnost, že na pozemcích se nachází travní porost a jsou součástí půdního bloku využívaného jako trvalý travní porost. Zařazení uvedených pozemků je dle navrhovatele v rozporu s jejich faktickým současným stavem využívání. Přípustné využití neumožňuje u uvedených pozemků zachování stávajícího stavu, tedy trvalého travního porostu sloužícího jako krmivo pro dobytek. Dle navrhovatele se jedná o zbytečnou fragmentaci území spojenou s nadměrnými obtížemi vlastníků. Námitkám navrhovatele nebylo vyhověno s poukazem na skutečnost, že územní plán zachovává stávající stav a nenavrhuje nové funkční využití. Vypořádání svých námitek považuje navrhovatel za nepřezkoumatelné, neboť v současné době se na pozemcích nachází trvalý travní porost a pozemky jsou rovněž za tímto účelem využívány. Není tedy pravdou, že by územní plán zachovával stávající stav a nenavrhoval nové funkční využití území. Dle navrhovatele je zařazení pozemků do ploch NV – smíšené nezastavěné území naopak v přímém rozporu se současným využitím území. Bylo zasaženo do práv navrhovatele, který je do budoucna omezován v tom, jak bude s pozemky nakládat a tyto obhospodařovat. Přitom poukázal i na porušení zákazu diskriminace, kdy u pozemků s obdobným porostem jiného vlastníka byly tyto pozemky zařazeny do plochy NT. Navrhovatel zdůraznil, že územní plán přímo neupravuje užívání pozemků, kterých se týká, proto považuje argumentaci odpůrce s odkazem na způsob využití u předmětných pozemků vedený v katastru nemovitostí za nepostačující, když pozemky jsou reálně využívány jako zemědělské pozemky s trvalým travním porostem.

Dále navrhovatel namítal, že jeho pozemky parc. č. „X“ a „X“ vše v k.ú. O. u P. jsou v územním plánu označeny jako plochy NL – plochy lesní, ačkoli navrhovatel žádal, aby předmětné pozemky byly zahrnuty do ploch NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. V dalším obsahu návrhu pak navrhovatel uváděl, že tyto dvě parcely jsou v územním plánu vedeny jako plochy NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, ačkoli navrhovatel je fakticky využívá jako pastviny a žádal o jejich zařazení do plochy NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Dle navrhovatele nebylo jeho žádosti vyhověno pouze s vágním odkazem na zápis v katastru nemovitostí. To považuje navrhovatel za zásah do svého ústavně garantovaného práva vlastnického práva a práva na svobodné podnikání, neboť změnou využití pozemků je současné užívání pozemku jako pastvin pro dobytek de facto zcela vyloučeno. Dochází rovněž ke zbytečné a ničím neodůvodněné fragmentaci území,

neboť využívání dotčených pozemků jako pastvin není nijak v rozporu s cíli územního plánování.

Dále navrhovatel namítal, že jeho pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ vše v k.ú. O. u P. byly v územním plánu původně označeny jako plochy dopravní infrastruktury, ačkoli navrhovatel žádal, aby předmětné pozemky byly zahrnuty do ploch NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. U pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. došlo sice na základě námitek navrhovatele k jejich vynětí z dopravní infrastruktury, ovšem tyto pozemky zůstaly v rozporu s požadavkem navrhovatele zařazený v plochách NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní. Pozemek „X“ v k.ú. O. u P. zůstal zařazen v dopravní infrastruktuře s odůvodněním, že pozemek je veden v katastru nemovitostí jako ostatní plocha, ostatní komunikace, a není tedy zemědělským pozemkem. Z pohledu odpůrce tak územní plán opět zachovává stávající stav a nenavrhuje nové funkční využití. Navrhovatel uvedl, že u všech tří pozemků je jejich faktické využití shodné, a to trvalý travní porost – pastvina. Jsou rovněž součástí navrhovatelova půdního bloku. Pro vedení pozemků jako dopravní infrastruktury není dán důvod a naopak takový postup je v rozporu se současným stavem. Navrhovatel považuje odůvodnění stanoviska odpůrce jako nedostatečné, odporující skutečnému stavu v území a zcela v rozporu s ustálenou judikaturou v této oblasti, kde je judikováno, že případný rozpor mezi označením pozemků v katastru nemovitostí a jejich zařazením v územním plánu nemá v reálném životě jakýkoliv vážnější dopad či význam. Navrhovatel naopak trval na tom, že rozhodný by měl být skutečný stav v území, a nikoli zápis v katastru nemovitostí.

Dále navrhovatel nesouhlasí s označením pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. a pozemků parc. č. „X“ a „X“ a „X“ v k.ú. R. u P. jako zátopového území anebo jako plochy aktivní zátopové zóny směrem ke středu pozemku. Navrhovatel uvedl, že u pozemků v k.ú. R. u P. spád vodního toku, jeho hloubka, vzdálenost koryta a přítomnost tělesa silnice naprosto brání zatopení předmětných pozemků. Předmětné pozemky ani nebyly nikdy v minulosti zatopeny. Označení pozemků jako zátopového území tak považuje navrhovatel za nadbytečné a pro vlastníka nepřiměřeně omezující a nesplňující podmínky účelného uspořádání území. Navrhovatel proto požadoval vymezení zátopového území pouze po těleso přiléhající silnice. U pozemků v k.ú. O. u P. navrhovatel uvedl, že vodní tok u těchto pozemků nikdy nebyl regulován a přirozeně meandruje. V případě vyšší hladiny dojde k přelití meandrů a vodní tok teče rovně. Nadto je zde značný spád a více než dostatečná hloubka koryta, proto nemůže dojít k rozliti potoka na pozemky. Rozšíření aktivní zátopové zóny směrem ke středu pozemků je tedy taktéž nadbytečné. Navrhovatel proto požadoval vymezení aktivní zátopové zóny pouze tři metry od břehové hrany vodního toku. Odpůrce námítkám navrhovatele nevyhověl s tím, že záplavové území spolu s aktivní zónou bylo stanoveno jiným správním úřadem a vstupuje do územního plánu jako limit, který nelze územním plánem měnit. S tímto odůvodněním rozhodnutí o námítkách navrhovatel nesouhlasí a považuje v této části územní plán za nepřezkoumatelný. Uvedl, že bylo povinností odpůrce zaslat předmětnou námitku dotčenému orgánu k posouzení a vyjádření se k ní. Nelze se s námitkou vypořádat pouze odkazem na podklad od jiného správního orgánu. Z odůvodnění rozhodnutí odpůrce o námítkách dle navrhovatele není vůbec seznatelné, zda byla námitka dotčenému orgánu zaslána, případně jakému orgánu byla zaslána jako orgánu dotčenému. Rozhodnutí odpůrce tak považuje navrhovatel za nepřezkoumatelné, neboť odůvodnění rozhodnutí neuvádí, zda byla dotčeným orgánům za účelem vyřešení vzniklého rozporu námitka navrhovatele zasílána, ani jak se k ní dotčené orgány vyjádřily. Pokud nebylo námitce vyhověno z důvodu stanovisek dotčených orgánů, pak je nutno i podstatný obsah těchto stanovisek do odůvodnění vypořádání námitek uvést.

Dále navrhovatel namítal, že v případě pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. nebyla do územního plánu zakreslena meliorace, ačkoli je na pozemku již od 90. let minulého století.

K námitce navrhovatele odpůrce uvedl, že vlastník meliorací není znám a jejich zákres není k dispozici, přičemž tento limit nebyl poskytnut vlastníkem meliorací do územně analytických podkladů, které jsou podkladem územního plánu. Dle navrhovatele předmětný rozpor nebyl řádně vypořádán a odůvodněn. Územní plán je proto i zde dle navrhovatele nepřezkoumatelný.

Dále namítal navrhovatel, že na pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. byla do územního plánu zakreslena trafostanice, která byla zbudována bez souhlasu vlastníka pozemku a bez stavebního povolení. V důsledku jejího zakreslení do územního plánu prakticky došlo k legalizaci protiprávního stavu, kdy je vlastnictví navrhovatele omezeno bez náhrady. Navrhovatel považuje za nedostatečné odůvodnění odpůrce, že elektrické vedení vstupuje do územního plánování jako limit, který nelze v rámci územního plánu měnit. Argumentaci odpůrce odkazem na limity územně analytických podkladů považuje navrhovatel za nepřezkoumatelnou.

Navrhovatel je přesvědčen, že změnou využití pozemků, která byla provedena novým územním plánem, jak bylo výše uvedeno, došlo k omezení jeho vlastnického práva a práva na svobodné podnikání.

Odpůrce ve svém písemném vyjádření k podanému návrhu na zrušení územního plánu navrhl jeho zamítnutí v plném rozsahu.

K námitce týkající se plochy asanace a veřejně prospěšného opatření odpůrce uvedl, že při zpracování územního plánu upoutalo zpracovatele, že v katastrálním území O. u P. při hlavní silnici vlevo směrem od obce je nepřirozené a rušivé území, které vypadá jako velká navážka – závada v území. Jednalo se o pozemek parc. č. „X“ v k.ú. O. u P.. Na pozemku jsou viditelné znaky zaniklé důlní činnosti – odval hlušiny vzniklý při ražbě průzkumové štol. Tento odval je evidován v databázi České geologické služby jako úložné místo. Odval tvoří významnou elevaci v údolí potoka, která nesplývá s okolím. Tento prostor nebyl doposud rekultivován, působí rušivě na okolní krajinu a ráz území. V územně analytických podkladech ORP Kadaň je dotčené území vedeno jako území ekologických rizik (jev 64) - staré zátěže území a kontaminované plochy. Tento pozemek byl společně s pozemkem „X“ v k.ú. O. u P. původně navrhnout k asanaci a vymezen jako veřejně prospěšné opatření. Na základě námitek navrhovatele byl rozsah asanace zmenšen a byl vymezen pouze na pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P.. Tento pozemek byl ponechán v plochách asanace, jelikož rušivá činnost po důlní těžbě je na něm patrná. Vlastníkovi pozemku není územním plánem bráněno v užívání jeho pozemku ani ve využívání materiálu, který odval tvoří. Úprava území může být provedena samotným vlastníkem. S touto obnovou však nebylo doposud započato. Pozemek byl vymezen jako plocha pro asanaci a veřejně prospěšné opatření proto, aby bylo možné provést obnovu znehodnoceného území i v případě nečinnosti vlastníka.

K pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. odpůrce dále uvedl, že část tohoto pozemku byla vymezena jako plocha TV – plocha technické infrastruktury. Jedná se o prostor před stávající průzkumovou štolou, která je obcí P. využívána jako vodní zdroj pro odběr podzemních vod pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou. Tento prostor je tedy vnímán jako technická infrastruktura. Zbývající část pozemku byla zahrnuta do návrhové plochy NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní. Pozemek je doposud veden v katastru nemovitostí jako ostatní plocha dobývací prostor. Tento pozemek není zemědělským pozemkem. Změna využití na trvalý travní porost u daného pozemku nebyla před vyhotovením územního plánu povolena. Předmětný pozemek není využíván jako dobývací prostor ani nepodléhá ložiskové ochraně. Proto bylo navrženo zařazení pozemku do plochy NV, která nejvíce odpovídá charakteru území. Navrhovatel nebyl ve stávajícím možném využití pozemku jakkoli omezen, neboť územní plán na možném využití pozemku

navrhovatele nic nezměnil. Pozemek není veden v katastru nemovitostí jako zemědělský pozemek, územní plán tedy navrhovatele v jeho právu nikterak neomezil.

Ve vztahu k pozemkům zařazeným v plochách NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, u kterých se navrhovatel domáhal zařazení do ploch NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost, uvedl odpůrce, že uvedené pozemky jsou v katastru nemovitostí vedeny jako ostatní plocha. Není známo, z jakého důvodu nebyly pozemky katastrálním úřadem do zemědělského půdního fondu zařazeny. Na pozemcích je zastoupena v různé procentuální míře vzrostlá zeleň. Tomuto uspořádání nejvíce odpovídá plocha NV pro svůj přírodní charakter. Navrhovatel dle odpůrce nebyl ve stávajícím možném využití svých pozemků jakkoli omezen, neboť ani v současné době nejsou pozemky jako trvalý travní porost vedeny a územní plán na možném využití pozemků navrhovatele nic nezměnil ani jej na jeho právech neomezil. Zdůraznil, že jen územní plán ke změně kultury pozemku, nebo napravení právních vztahů, nevede.

Ve vztahu k pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. odpůrce uvedl, že tato parcela je v katastru nemovitostí vedena jako ostatní plocha, ostatní komunikace. Jelikož je potřeba zachovávat propustnost a obslužnost krajiny, byl tento pozemek i nadále ponechán jako plocha dopravní infrastruktury.

Ve vztahu k pozemkům parc. č. „X“, „X“ a „X“ v k.ú. R. u P. a pozemkům parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. žalovaný uvedl, že u těchto pozemků bylo v územním plánu vyznačeno záplavové území respektive aktivní zóna záplavového území. Odpůrce zdůraznil, že územní plán nemůže vstupovat do vymezení záplavového území a aktivní zóny záplavového území a úřad územního plánování není příslušný ke stanovování záplavového území a aktivní zóny záplavového území. Záplavové území spolu s aktivní zónou bylo stanoveno jiným správním úřadem v rámci samostatného postupu s následným vydáním samostatného rozhodnutí. Záplavové území a aktivní zóna záplavového území vstupuje do územního plánu jako limit, který nelze územním plánem měnit. Tento limit je zakreslen v územně analytických podkladech na základě údajů poskytovatelů. Dle odpůrce musí své námítky navrhovatel uplatnit u správního orgánu, který je příslušný k rozhodování o stanovení záplavového území a aktivní zóny záplavového území.

K námítce týkající se nezakreslených meliorací na pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. odpůrce zdůraznil, že o melioracích provedených na tomto pozemku mu nebylo do podání navrhovatelových námitek nic známo. Ani navrhovatel o předmětných melioracích neuvedl nic bližšího kromě toho, že poukázal na jejich nezakreslení v územním plánu. Vlastník meliorací není odpůrci znám a zakres těchto meliorací nemá k dispozici. Předmětný údaj je dle odpůrce možné doplnit v rámci aktualizace územně analytických podkladů a následně aktualizace územního plánu.

K námítce týkající se zakresu stávající trafostanice na pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. odpůrce uvedl, že se jedná o stávající trafostanici, která byla jako limit zakreslena do koordinačního výkresu. Vstoupila tedy spolu s elektrickým vedením na základě podkladů poskytovatelů analytických podkladů do územního plánu jako limit, který nelze územním plánem měnit. Územně analytické podklady jsou podklady, ze kterých projektant územního plánu musí vycházet. Vlastnické ani majetkoprávní vztahy nelze územním plánem řešit.

Odpůrce zdůraznil, že v rámci řízení o územním plánu byla ze strany pořizovatele vynakládána snaha vyhovět námítkám navrhovatele, což dokládá celá řada námitek, které byly vyřízeny kladně. Odpůrce trval na tom, že navrhovatel byl omezen ve svých právech pouze v nezbytném rozsahu. Trval na tom, že otázkou nutnosti asanace se hlouběji zabýval a oblast asanace byla vymezena pouze v nezbytném rozsahu. Zdůraznil rovněž, že kromě případu asanace nebyl navrhovatel ve stávajícím využití svých pozemků omezen, neboť územní plán na možném využití pozemků navrhovatele nic nezměnil. Neexistuje veřejné subjektivní právo vlastníka na zařazení jeho pozemků do jím požadovaného funkčního využití.

Na vyjádření odpůrce reagoval navrhovatel replikou, ve které ve vztahu k ploše asanace uvedl, že odval kamene na dané ploše nepůsobí nikterak rušivě či nepřírozeně, právě naopak přirozenou cestou zarůstá a je trvale a pravidelně opásán dobyt看. Je situován mimo zastavěná území obce beze styku s objekty bydlení a nachází se na ryze soukromém pozemku navrhovatele. Trval na tom, že ozdravení pozemků je v jeho silách, a jakýkoliv jiný zásah není proto potřebný. Rovněž zdůraznil, že ozdravení by rád sám provedl v nejbližší době. Odmítá preventivní zařazení jeho pozemků do plochy asanace pro případ, aby mohlo být zasaženo, pokud by navrhovatel jako vlastník zůstal nečinný. Dle odpůrce se tímto způsobem připravuje podklad pro vyvlastnění jeho pozemků, ačkoli doposud takové počínání nemá jakýkoliv legitimní podklad. Z vyjádření odpůrce dle navrhovatele vyplývá, že zařazením pozemku do plochy asanace byl navrhovatel sankcionován za to, že nekonal (neodstranil kamení), ačkoli neexistuje jakýkoliv právní podklad, na základě kterého by navrhovatel byl povinen konat. Navrhovatel poukázal na skutečnost, že již v minulosti se pokoušel předmětný pozemek ozdravit, ale v důsledku rozhodnutí ze strany správních orgánů nebylo zamýšlené ozdravení provedeno. Obec se k projektu navrhovatele na odtěžení kamene postavila zamítavě a báňský úřad následně i přes navrhovatelovu žádost nevydal rozhodnutí nutné pro odtěžení kamene.

K zařazení pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. do plochy NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní navrhovatel uvedl, že není pravdou, že tento pozemek je v katastru nemovitostí veden jako nezemědělská půda, neboť navrhovatel zažádal o změnu užívání, této žádosti bylo vyhověno a uvedený pozemek má způsob využití trvalý travní porost, a to již od roku 2016 (rozhodnutí stavebního úřadu Klášterec nad Ohří ze dne 30.11.2016). Navrhovatel zdůraznil, že nesoulad mezi označením pozemků v katastru nemovitostí a jejich zařazením v územním plánu nemá vážnější význam. Je zcela běžné, že územní plán označuje plochy odlišně od využití vedeného v katastru nemovitostí. Navrhovatel proto považuje argument odpůrce, který odkazuje na stav zápisů v katastru nemovitostí, za irelevantní a nepostačující k odůvodnění nezařazení daného pozemku jako plochy trvalého travního porostu, ačkoli je tak reálně užíván.

Argumentaci odpůrce k pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. považuje navrhovatel za odporující aktuálnímu stavu, kdy pozemek je oplocen a je tam umístěn farmový chov jelenovitých. Argument o průchodnosti v krajině v případě oploceného pozemku dle navrhovatele je nepřítomný. Dále poukázal navrhovatel na skutečnost, že pozemek nikam „nevede“ začíná i končí na pozemcích navrhovatele.

V případech, kdy odpůrce poukazoval na nesoulad mezi údaji sloužícími jako podklad pro tvorbu územního plánu a tvrzením navrhovatele, spatřuje navrhovatel nepřezkoumatelnost územního plánu.

Ve vztahu k části pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P., která je v územním plánu označena jako plocha TV – plocha technické infrastruktury, navrhovatel uvedl, že rozumí tomu, že prostor před stávající průzkumnou štolou je užíván k odběru podzemní vody pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou, ale dle jeho názoru ani tato skutečnost neodůvodňuje to, aby byl daný prostor v územním plánu označován jako veřejná technická infrastruktura. Vodní zdroj je ze zákona chráněn ochranným pásmem vodního zdroje. Odpůrce tak má přístup k vodnímu zdroji ze zákona zajištěn a je nadbytečné, aby byl nad tento zákonný rámec navrhovatel omezován ještě územním plánem. Omezení spatřuje navrhovatel ve skutečnosti, že na ploše technické infrastruktury nebude moci mít dobytek, a to bez náhrady.

Při jednání soudu právní zástupce navrhovatele přednesl návrh shodně jako v jeho písemném vyhotovení ve znění repliky. Poukázal na skutečnost, že územní plán se mimo jiné týká i pozemků navrhovatele, na kterých je tzv. odval, který je pozůstatkem důlní činnosti. Předmětný odval již zarostl vegetací a splývá s přirozeným prostředím. Navrhovatel

Právní zástupce odpůrce při tomto jednání soudu uvedl, že ze strany odpůrce došlo k přiměřenému vypořádání se se všemi námitkami navrhovatele vznesenými v průběhu přijímání územního plánu. Zdůraznil, že záměrem odpůrce, natožpak samotného územního plánu, není vyvlastnění nemovitostí navrhovatele. Odpůrce pak nemá v dohledné době jakýkoliv zájem provádět na pozemcích navrhovatele asanaci odvalu. V tomto směru vnímá právní zástupce odpůrce obavy navrhovatele jako neopodstatněné. Právní zástupce odpůrce uvedl, že po ukončení důlní činnosti bylo předpokladem, že budou odstraněny stopy důlní činnosti z krajiny. Ovšem současně připustil, že pokud by se ukázalo, že předmětná lokalita již přirozeně zarostla, pak je možné, že v budoucnu dojde k revizi územního plánu v oblasti plochy určené k asanaci. Zdůraznil, že územní plán nikterak neomezuje navrhovatele v podnikatelské činnosti na daných pozemcích. Konstatoval, že navrhovatel neunesl důkazní břemeno ohledně nepřipustného zásahu do jeho vlastnických práv, vyjma pozemků dotčených asanací (parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P.). Následně připustil, že ze současného stavu předmětných pozemků nevyplývá potřeba provádět jejich asanaci, a proto návrhy uplatněné navrhovatelem ve vztahu k plochám asanace považuje za opodstatněné. Ostatní námitky navrhovatele pak považuje za nedůvodné.

Navrhovatel namítal, že jeho pozemky parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ vše v k.ú. O. u P. a pozemky parc. č. „X“ (v žalobě nesprávně uvedeno k.ú. O. u P. – pozn. soudu), „X“, „X“, „X“, „X“, „X“ a „X“ vše v k.ú. R. u P. jsou v územním plánu označeny jako plochy NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, ačkoli navrhovatel žádal, aby předmětné pozemky byly zahrnuty do ploch NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Tuto námitku navrhovatel uplatnil již v rámci řízení o územním plánu. Jeho námítce nebylo vyhověno. V rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 9.9.2013 bylo zamítnutí odůvodněno tak, že předmětné

pozemky jsou vedeny v katastru nemovitostí jako ostatní plochy – neplodná půda, nejsou tedy evidovány jako zemědělské pozemky a územní plán zachovává stávající stav a nenavrhuje nové funkční využití. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 10.9.2014 doplněno, že bylo zjištěno, že příslušným stavebním úřadem nebyla provedena změna využití pozemku na trvalý travní porost na základě podnětu vlastníka pozemku ani nebyla změna využití zapsána v katastru nemovitostí. Současně bylo zdůrazněno, že územní plán zachovává stávající stav dle katastru nemovitostí a nebyl shledán důvod pro navrhování nového funkčního využití ani nebyla ze strany vlastníka vznesena připomínka při projednávání návrhu zadání územního plánu. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z druhého opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu ze dne 23.9.2015 doplněno odůvodnění o argument, že navrhovatel nebyl ve stávajícím možném využití pozemku návrhem územního plánu jakkoli omezen, neboť územní plán na možném využití pozemků nic nezměnil.

K námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci přijímání územního plánu soud konstatuje, že odůvodnění nevyhovění námitkám navrhovatele u předmětných pozemků v základních rysech naplňuje podmínku přezkoumatelnosti, neboť z odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu bylo přistoupeno k nevyhovění daným námitkám.

Pro posouzení předmětné námitky uplatněné v řízení před správním soudem je podstatné, zda schválením funkčního využití předmětných pozemků jako plochy smíšeného nezastavěného území – zeleň vysoká mimolesní, jako stávajícího využití, došlo ke zkrácení práv navrhovatele jako vlastníka předmětných pozemků, či nikoliv. Rozhodující je, zda došlo zařazením pozemků do předmětné plochy ke změně jejich dosavadního využití a zda jejich zařazení do předmětné plochy neznemožňuje vlastníkově jejich dosavadní využití.

Předmětné pozemky, kromě pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P., byly ke dni vydání územního plánu vedeny v katastru nemovitostí se způsobem využití neplodná půda a druhem pozemku ostatní plocha. Pozemek parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. byl ke dni vydání územního plánu veden v katastru nemovitostí se způsobem využití dobývací prostor a druhem pozemku ostatní plocha. Dle navrhovatele se v daném případě jedná o pozemky, kde se nachází travní porost a místy rostou stromy a keře. Předmětné pozemky navrhovatel využívá jako pastviny pro chov dobytka (jelenovitých). Pro plochu NV smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní je dle výrokové části územního plánu stanoveno hlavní využití – krajinná zeleň v přírodě blízkém stavu, nenáležící do půdního ani lesního fondu. Jako přípustné využití dané plochy je stanoveno využití k liniové výsadbě, výsadbě remízů stromové a keřové zeleně vhodných přirozených druhů dřevin, založení prvků územního systému ekologické stability, jako ochranná a izolační zeleň, k umístění staveb technické infrastruktury a liniových staveb dopravní infrastruktury vedených přes plochu nejkratším směrem. Na tomto místě považuje soud za podstatné zdůraznit, že u uvedených pozemků bylo zařazení do plochy NV provedeno jako konstatování stávajícího stavu a nešlo o návrhovou plochu. Při stanovení příslušného druhu stávající plochy bylo při přijímání územního plánu vycházeno z údajů evidovaných v katastru nemovitostí, kde předmětné pozemky byly vedeny se způsobem využití neplodná půda, případně dobývací prostor. Z tohoto důvodu při výběru nebyly využity plochy zahrnující pozemky včleněné do zemědělského půdního fondu. Nepřipadala tedy v úvahu ani plocha NT – plocha zemědělská - trvalý travní porost. Plocha NV svým charakterem hlavního využití z ploch nezemědělských nejvíce odpovídala faktickému stavu využití předmětných pozemků. Z obsahu územního plánu i odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatele uplatněné v rámci přijímání územního plánu jednoznačně vyplývá, že funkční využití odpovídající ploše NV odpovídá dosavadnímu využití předmětných pozemků, nedošlo tedy k žádné změně, což koresponduje i s tím, že předmětná plocha je v územním plánu vyznačena jako plocha stávající, a nikoli návrhová. Z výše uvedených skutečností dle soudu vyplývá, že zařazením

pozemků do plochy NV smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní nedošlo ke změně oproti jejich dosavadnímu faktickému způsobu užívání.

Z výše uvedené charakteristiky hlavního využití a přípustného využití předmětné plochy NV smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní pak dle soudu jednoznačně vyplývá, že zařazení pozemků vlastníka do této stávající plochy jej nikterak neomezí v dosavadním způsobu využití předmětných pozemků pro chov dobytka (jelenovitých).

Soud dospěl k závěru, že v případě předmětných pozemků se územní plán nikterak nepromítl negativně do právní sféry navrhovatele, neboť se nejedná o případ změny funkčního využití pozemku oproti faktickému stavu před vydáním opatření obecné povahy. Soud konstatuje, že navrhovatel nemá veřejné subjektivní právo na zahrnutí svých pozemků v územním plánu do plochy s konkrétním způsobem funkčního využití. Soud musí zdůraznit, že mu nepřisluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Soud může přezkoumávat pouze to, zda příslušný orgán postupoval při pořizování územního plánu a v řízení o jeho vydání v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.7.2006, č.j. 1 Ao 1/2006-74). Úlohou soudu v tomto typu řízení je bránit jednotlivce před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, nikoliv však územní plány dotvářet (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.10.2007, č.j. 2 Ao 2/2007-73).

S přihlédnutím k výše uvedenému vyhodnotil soud tuto námitku navrhovatele jako nedůvodnou. Při hodnocení námítky vycházel soud mimo jiné i ze závěrů obsažených rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19.5.2011, č.j. 1 Ao 2/2011-17.

Další námitka navrhovatele se vztahuje k pozemkům parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. U těchto pozemků navrhovatel v návrhu na jednom místě namítal, že jsou v územním plánu vedeny v ploše NL – plochy lesní, a na jiném místě návrhu uváděl, že jsou v územním plánu vedeny v ploše NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, a to přestože navrhovatel požadoval jejich zahrnutí do plochy NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Námitku, že uvedené pozemky jsou vedeny v ploše NL – plochy lesní, přestože navrhovatel požaduje jejich zařazení do plochy NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost, navrhovatel uplatnil již v rámci řízení o územním plánu, a to v rámci projednávání návrhu územního plánu konaného dne 9.9.2013. Jeho námitce nebylo vyhověno s tím, že předmětné pozemky jsou vedeny v katastru nemovitostí jako ostatní plochy – neplodná půda, nejsou evidovány jako zemědělské pozemky a územní plán zachovává stávající stav a nenavrhuje nové funkční využití. V námitkách uplatněných při opakovaném projednávání návrhu územního plánu konaném dne 10.9.2014 již navrhovatel namítal, že předmětné pozemky jsou zahrnuty do ploch NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní a dožadoval se jejich zařazení do plochy NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Odůvodnění rozhodnutí o těchto námitkách bylo oproti předchozímu doplněno, že bylo zjištěno, že příslušným stavebním úřadem nebyla provedena změna využití pozemků na trvalý travní porost na základě podnětu vlastníka pozemků ani nebyla změna využití zapsána v katastru nemovitostí. Současně bylo zdůrazněno, že územní plán zachovává stávající stav dle katastru nemovitostí, a nebyl shledán důvod pro navrhování nového funkčního využití ani nebyla ze strany vlastníka vznesena připomínka při projednávání návrhu zadání územního plánu. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z druhého opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu ze dne 23.9.2015 doplněno odůvodnění o argument, že navrhovatel nebyl ve stávajícím možném využití pozemku návrhem územního plánu jakkoli omezen, neboť územní plán na možném využití pozemků nic nezměnil.

K námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci přijímání územního plánu soud konstatuje, že odůvodnění nevyhovění námitkám navrhovatele u předmětných pozemků v základních rysech naplňuje podmínku

přezkoumatelnosti, neboť z odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu bylo přistoupeno k nevyhovění daným námitkám.

Na tomto místě soud konstatuje, že oba uvedené pozemky jsou v územním plánu vedeny ve stávající ploše NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, a nikoli v ploše NL – plochy lesní. Poukaz navrhovatele na zařazení těchto pozemků do ploch NL – plochy lesní nemá oporu v obsahu územního plánu. Oba pozemky byly ke dni vydání územního plánu vedeny v katastru nemovitostí se způsobem využití neplodná půda a druhem pozemku ostatní plocha. Odpůrce při tvorbě územního plánu zařadil uvedené pozemky do stávající plochy NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní jako do plochy nejvíce odpovídající jejich faktickému využití i dosavadní evidenci těchto pozemků v katastru nemovitostí. Na oba pozemky lze plně vztáhnout argumentaci uvedenou výše s tím, že ani v případě těchto dvou pozemků se územní plán nikterak nepromítl negativně do právní sféry navrhovatele, neboť se nejedná o případ změny funkčního využití pozemku oproti faktickému stavu před vydáním opatření obecné povahy.

I tuto námitku shledal soud nedůvodnou.

Dále navrhovatel namítal, že jeho pozemky parc. č. „X“, „X“ a „X“ vše v k.ú. O. u P. byly v územním plánu původně označeny jako plochy dopravní infrastruktury, ačkoli navrhovatel žádal, aby předmětné pozemky byly zahrnuty do ploch NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. U pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. došlo sice na základě námitek navrhovatele k jejich vynětí z dopravní infrastruktury, ovšem tyto pozemky zůstaly v rozporu s požadavkem navrhovatele zařazeny v plochách NV – smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní. V rámci rozhodnutí o námitkách uplatněných při veřejném projednávání návrhu územního plánu konaném dne 9.9.2013 bylo zahrnutí pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. do plochy NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní odůvodněno tak, že uvedené pozemky jsou v katastru nemovitostí evidovány se způsobem využití neplodná půda a druhem pozemku ostatní plocha, nejsou tedy evidovány jako zemědělské pozemky a územní plán zachovává stávající stav a nenavrhuje nové funkční využití. V námitkách uplatněných při opakovaném projednávání návrhu územního plánu konaném dne 10.9.2014 již navrhovatel namítal, že předmětné pozemky jsou zahrnuty do ploch NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, a dožadoval se jejich zařazení do plochy NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Odůvodnění rozhodnutí o těchto námitkách bylo oproti předchozímu doplněno, že bylo zjištěno, že příslušným stavebním úřadem nebyla provedena změna využití pozemků na trvalý travní porost na základě podnětu vlastníka pozemků ani nebyla změna využití zapsána v katastru nemovitostí. Současně bylo zdůrazněno, že územní plán zachovává stávající stav dle katastru nemovitostí a nebyl shledán důvod pro navrhování nového funkčního využití ani nebyla ze strany vlastníka vznesena připomínka při projednávání návrhu zadání územního plánu. K totožné námitce bylo rozhodnutí o námitkách z druhého opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu ze dne 23.9.2015 doplněno odůvodnění o argument, že navrhovatel nebyl ve stávajícím možném využití pozemku návrhem územního plánu jakkoli omezen, neboť územní plán na možném využití pozemků nic nezměnil.

V případě pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. nebylo námitce navrhovatele v rámci řízení o územním plánu vyhověno. V rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 9.9.2013 bylo zamítnutí odůvodněno tak, že předmětný pozemek je v katastru nemovitostí veden s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití ostatní komunikace. V odůvodnění rozhodnutí bylo zdůrazněno, že u tohoto pozemku je zachován stávající stav a není navrhováno nové funkční využití. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 10.9.2014 doplněno argumentací, že bylo zjištěno, že příslušným stavebním úřadem nebyla

provedena změna využití pozemku na trvalý travní porost na základě podnětu vlastníka pozemku ani nebyla změna využití zapsána v katastru nemovitostí. Současně bylo zdůrazněno, že územní plán zachovává stávající stav dle katastru nemovitostí a nebyl shledán důvod pro navrhování nového funkčního využití ani nebyla ze strany vlastníka vznesena připomínka při projednávání návrhu zadání územního plánu. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z druhého opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu ze dne 23.9.2015 doplněno odůvodnění o argument, že navrhovatel nebyl ve stávajícím možném využití pozemku návrhem územního plánu jakkoli omezen, neboť územní plán na možném využití pozemků nic nezměnil.

K námitce nepřekoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci přijímání územního plánu soud konstatuje, že odůvodnění nevyhovění námitkám navrhovatele u předmětných pozemků v základních rysech naplňuje podmínku překoumatelnosti, neboť z odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu bylo přistoupeno k nevyhovění daných námitek.

Soud konstatuje, že na pozemky parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. je možné plně vztáhnout výše uvedenou argumentaci. Oba pozemky byly ke dni vydání územního plánu vedeny v katastru nemovitostí se způsobem využití neplodná půda a druhem pozemku ostatní plocha. Odpůrce při tvorbě územního plánu zařadil uvedené pozemky do stávající plochy NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní jako do plochy nejvíce odpovídající jejich faktickému využití i dosavadní evidenci těchto pozemků v katastru nemovitostí. Ani v případě těchto dvou pozemků se územní plán nikterak nepromítl negativně do právní sféry navrhovatele, neboť se nejedná o případ změny funkčního využití pozemku oproti faktickému stavu před vydáním opatření obecné povahy.

U pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. je v katastru nemovitostí evidován druh pozemku ostatní plocha a způsob využití ostatní komunikace. V územním plánu je uvedená parcela zahrnuta do plochy dopravní infrastruktury. Ve výrokové části územního plánu je uvedeno, že pozemky zahrnuté do těchto ploch jsou určeny pro umístění staveb pro veřejnou automobilovou dopravu a železnici včetně vymezení tras potřebných pro provoz dopravních zařízení určených ke správě a údržbě krajiny. Hlavní využití takových ploch je k umístění veřejné silniční dopravní infrastruktury – silnice I. a III. třídy, místní komunikace, účelové komunikace, odstavné a parkovací plochy. Jako přípustné využití je uvedeno: stavby a zařízení stavebně související se stavbou hlavní (např. náspy, zářezy, opěrné zdi apod.), liniové stavby technické infrastruktury nevylučující hlavní využití, vodohospodářské stavby na vodních tocích a údržba vodních toků protínajících plochy silniční dopravy, plochy a zařízení veřejných prostranství, veřejná a izolační zeleň. Navrhovatel uvádí, že na předmětném pozemku, stejně jako na všech výše uvedených pozemcích, se nachází travní porost a místy rostou stromy a keře. Pozemek navrhovatel využívá jako pastviny pro chov dobytka (jelenovitých). Na tomto místě považuje soud za podstatné zdůraznit, že u uvedeného pozemku bylo zařazení do plochy dopravní infrastruktury provedeno jako konstatování stávajícího stavu a nešlo o návrhovou plochu. Při stanovení příslušného druhu stávající plochy bylo při přijímání územního plánu vycházeno z údajů evidovaných v katastru nemovitostí, kde předmětný pozemek byl veden se způsobem využití ostatní komunikace. Z tohoto důvodu při výběru nebyly využity plochy zahrnující pozemky včleněné do zemědělského půdního fondu. Nepřipadala tedy v úvahu ani plocha NT – plocha zemědělská - trvalý travní porost. Plocha dopravní infrastruktury svým charakterem hlavního využití z ploch nezemědělských nejvíce odpovídala využití předmětného pozemku evidovanému v katastru nemovitostí. Z obsahu územního plánu i odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatele uplatněné v rámci přijímání územního plánu jednoznačně vyplývá, že funkční využití odpovídající ploše dopravní infrastruktury odpovídá dosavadnímu využití předmětného pozemku, nedošlo tedy k žádné změně. Navrhovatel byl doposud smířen s evidováním tohoto pozemku v katastru nemovitostí

se způsobem ostatní komunikace a neučinil žádné kroky směřující ke změně tohoto způsobu využití. Územní plán pouze v daném případě „kopíroval“ a respektoval údaje evidované ve veřejném seznamu (katastru nemovitostí). Odpůrce v rámci tvorby územního plánu neshledal důvod přikročit k návrhu změny využití daného pozemku. Z výše uvedených skutečností dle soudu vyplývá, že zařazením pozemku do plochy dopravní infrastruktury nedošlo ke změně oproti jeho dosavadnímu faktickému způsobu užívání.

Dále soud konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že územní plán v rámci přípustného využití umožňuje na pozemku umístit veřejnou a izolační zeleň, nedojde k omezení možnosti stávajícího využití předmětného pozemku ze strany navrhovatele jako pastviny pro dobytek. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že ani v případě předmětného pozemku se územní plán nikterak nepromítl negativně do právní sféry navrhovatele, neboť se nejedná o případ změny funkčního využití pozemku oproti faktickému stavu před vydáním opatření obecné povahy. Soudu nezbyvá než opět konstatovat, že navrhovatel nemá veřejné subjektivní právo na zahrnutí svých pozemků v územním plánu do plochy s konkrétním způsobem funkčního využití.

Ani tuto námitku navrhovatele tedy soud neshledal důvodnou.

Dále navrhovatel namítal, že do územního plánu byla v grafické části zakreslena trafostanice na pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P., ačkoliv byla tato trafostanice zbudována bez souhlasu vlastníka pozemku a bez stavebního povolení. Tuto námitku uplatnil navrhovatel i v rámci řízení o územním plánu při veřejném projednání návrhu územního plánu konaném dne 9.9.2013. Při následných projednáváních návrhu územního plánu tuto námitku již nevznsl. Námitce nebylo vyhověno s tím, že v daném případě se jedná o stávající trafostanici, která byla jako limit zakreslena do koordinačního výkresu. Tato trafostanice vstoupila spolu s elektrickým vedením do územního plánu jako limit, který nelze územním plánem měnit. Jako limit byla zakreslena v územně analytických podkladech na základě údajů poskytovatelů. Dále bylo v odůvodnění zdůrazněno, že vlastnické ani majetkoprávní vztahy nelze územním plánem řešit.

K námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci přijímání územního plánu soud konstatuje, že odůvodnění nevyhovění námitkám navrhovatele u předmětných pozemků je velice strohé, avšak v nejzákladnějších rysech naplňuje podmínku přezkoumatelnosti, neboť z odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu bylo přistoupeno k nevyhovění daným námitkám.

Pro posouzení dané věci je zásadní, zda zakreslením dané trafostanice došlo k zásahu do práv navrhovatele.

Ani navrhovatel nerozporuje skutečnost, že předmětná trafostanice se na jeho pozemku skutečně nalézá. V grafické části územního plánu je trafostanice zakreslena jako stávající stav. Zákres v územním plánu tedy plně reflektuje skutečný stav věci bez ohledu na jeho majetkověprávní pozadí. Znalost skutečného stavu průběhu elektrického vedení včetně trafostanic je jednou ze zásadních skutečností, kterou je nutno při tvorbě územního plánu respektovat. Zakreslením předmětné trafostanice nemůže dojít v žádném případě k její legalizaci z pohledu stavebních předpisů. Z uvedených skutečností dle soudu jednoznačně vyplývá, že provedením zákresu předmětné trafostanice na pozemku navrhovatele nedošlo k zásahu do jeho práv. Soud i v tomto případě dospěl k závěru, že provedením předmětného zákresu se územní plán nikterak nepromítl negativně do právní sféry navrhovatele, neboť se nejedná o případ změny faktického stavu, který panoval před vydáním opatření obecné povahy.

Ani tuto námitku tedy nevyhodnotil soud jako důvodnou.

Dále navrhovatel namítal, že v grafické části územního plánu není zakreslena meliorace, která se nalézá na jeho pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P.. Tuto námitku uplatnil navrhovatel i v rámci řízení o územním plánu při veřejném projednání návrhu územního plánu konaném dne 9.9.2013 s tím, že požadoval zakreslení meliorace do grafické části územního plánu. Při následných projednáváních návrhu územního plánu tuto námitku již nevznsl. Jeho námitce nebylo vyhověno s tím, že vlastník předmětné meliorace není znám a její zákres není k dispozici. Předmětná meliorace nebyla zahrnuta do územně analytických podkladů, které jsou podkladem pro přípravu územního plánu a ze kterých se při tvorbě plánu vychází. V odůvodnění bylo dále uvedeno, že daný údaj je možné doplnit v rámci aktualizace územně analytických podkladů.

K námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci přijímání územního plánu soud konstatuje, že odůvodnění nevyhovění námitkám navrhovatele u předmětných pozemků je velice strohé, avšak v nejzákladnějších rysech naplňuje podmínku přezkoumatelnosti, neboť z odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu bylo přistoupeno k nevyhovění daným námitkám. Jednoznačným důvodem byla skutečnost, že předmětná meliorace nebyla zahrnuta v podkladech pro vypracování územního plánu.

I v tomto případě je nutné se zabývat otázkou, zda tím, že na předmětném pozemku nebyla zakreslena meliorace, došlo k zásahu do práv navrhovatele.

Na tomto místě je nutno zdůraznit, že skutečnost, že předmětná meliorace nebyla zakreslena do územního plánu, nemá žádný vliv na její právní statut, případně na povinnost vlastníka zajistit její řádnou údržbu či opravu. Neprovedený zákres nemá žádný vliv na faktickou existenci meliorace a neomezuje nikterak vlastníka pozemku v možnosti domáhat se na vlastníku meliorace její údržby či opravy. Z uvedeného tedy dle soudu vyplývá, že neprovedený zákres meliorace do grafické části územního plánu nikterak nezasáhl do práv navrhovatele.

I tuto námitku shledal soud nedůvodnou.

Další námitky navrhovatele se týkaly pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P.. Původně byla tato parcela zahrnuta v návrhu územního plánu do plochy asanace, ovšem námitce navrhovatele v rámci řízení o územním plánu bylo vyhověno a následně byl pozemek vyjmut z plochy asanace a byl zahrnut do návrhové plochy NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, a to z důvodu možnosti regenerace krajiny. Rozhodnutí o námitce v řízení o územním plánu uplatněné při projednání návrhu územního plánu konaném dne 9.9.2013 bylo odůvodněno tak, že pozemek byl ponechán bez asanace jako plocha přírodní a že pozemek je veden v katastru nemovitostí jako ostatní plocha dobývací prostor, není zemědělským pozemkem, proto nebyl zařazen do plochy NT - plochy zemědělské – trvalý travní porost. Totožnou námitku uplatnil navrhovatel i při opakovaném veřejném projednání návrhu územního plánu konaném dne 10.9.2014. V odůvodnění rozhodnutí o nevyhovění opakované námitce byla doplněna argumentace tak, že bylo zjištěno, že příslušným stavebním úřadem nebyla provedena změna využití pozemku na trvalý travní porost na základě podnětu vlastníka pozemku ani nebyla změna využití zapsána v katastru nemovitostí, a proto pozemek není zařazen jako plocha zemědělská - trvalý travní porost. Dále bylo poukázáno na skutečnost, že pozemek není využíván jako dobývací prostor ani nepodléhá ložiskové ochraně, a proto bylo navrženo nové využití jako plocha NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, která nejvíce odpovídá charakteru území. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z druhého opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu ze dne 23.9.2015 doplněno odůvodnění o argument, že vzhledem ke skutečnosti, že pozemek již není využíván pro těžbu a je z velké části pokryt vzrostlou zelení, bylo projektantem navrženo nové funkční využití plochy jako plochy NV - smíšené nezastavěné

území – zeleň vysoká mimolesní, když pozemek svým charakterem neodpovídá začlenění do pozemků trvalého travního porostu.

K námitce nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci přijímání územního plánu soud konstatuje, že odůvodnění nevyhovění námitkám navrhovatele u předmětného pozemku v základních rysech naplňuje podmínku přezkoumatelnosti, neboť z odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu bylo přistoupeno k nevyhovění daným námitkám.

Na tomto místě musí soud zdůraznit, že narozdíl od výše uvedených případů se u pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. jedná o plochu návrhovou. V rámci územního plánu je tedy navrhováno využití dané plochy odlišným způsobem oproti dosavadnímu stavu. V rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci řízení o územním plánu je akcentováno, že nově navrhovaná plocha uvádí do souladu současný faktický stav využití pozemku s formálním. V odůvodnění je jasně formulován důvod, proč bylo přistoupeno k zařazení předmětného pozemku do návrhové plochy NV - smíšené nezastavěné území – zeleň vysoká mimolesní, a nikoli do plochy NT – plochy zemědělské – trvalý travní porost. Postup odpůrce v tomto směru byl racionální a logický, neboť byl pozemek zahrnut s odkazem na faktický stav do návrhové plochy, která je původnímu využití svým charakterem nejbližší (jedná se také o nezemědělský pozemek). Na tomto místě je nutno zdůraznit, že navrhovatel nemá veřejné subjektivní právo na zahrnutí svých pozemků v územním plánu do plochy s konkrétním způsobem funkčního využití.

Ani v tomto směru neshledal soud námitku navrhovatele jako důvodnou.

Na tomto místě soud podotýká, že právní zástupce odpůrce sice při jednání soudu uvedl, že ve vztahu k uvedenému pozemku považuje námitku navrhovatele ve vztahu k vymezení plochy asanace za důvodnou, ovšem z obsahu správního spisu i samotného územního plánu jednoznačně vyplývá, že pozemek parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. byl již v průběhu přijímání územního plánu z plochy asanace vyjmut a sporná plocha asanace zůstala vyznačena pouze u pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P.. Proto soud při hodnocení námitek navrhovatele nemohl k vyjádření právního zástupce odpůrce ohledně předmětného pozemku učiněnému při jednání soudu přihlídnout a musel je vyhodnotit jako omyl právního zástupce.

Dále navrhovatel nesouhlasil s vymezením plochy TV – technická infrastruktura na části pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P.. Tuto námitku uplatnil navrhovatel v námitce vznesené při druhém opakovaném projednání návrhu územního plánu konaném dne 23.9.2015. V námitce uvedl, že požaduje změnu na plochu VZ – plochy výroby a skladování – zemědělská výroba s tím, že hodlá předmětnou část pozemku využívat jako jediný možný přístup na pozemek parc. č. „X“ v k.ú. O. u P., neboť z cesty od lesa je sousedící pozemek značně svažité. Dále uvedl, že betonový základ po důlní činnosti chtěl využít pro ukládání krmení. Námitce nebylo vyhověno. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že plocha TV – plocha technické infrastruktury vymezená na části pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. je prostorem před stávající průzkumovou štolou, která je obcí P. využívána jako vodní zdroj pro odběr podzemních vod pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou. Proto je daný prostor vnímán jako veřejná infrastruktura.

Plochy technické infrastruktury mají dle výrokové části územního plánu hlavní využití jako plochy technické infrastruktury se samostatným vymezením, zařízení na vodovodech a kanalizacích, na energetických sítích a telekomunikační zařízení. Přípustné využití u těchto ploch je pro stavby dopravní infrastruktury a jako veřejná a izolační zeleň.

Mezi účastníky je nesporné, že v předmětné oblasti se skutečně nachází v průzkumné štolě zdroj pitné vody pro zásobování obyvatel obce. V daném případě je v odůvodnění rozhodnutí o námitkách stručně, ale jednoznačně uvedeno, že právě část pozemku sloužící jako přístup k předmětnému zdroji vody je chápána v dosavadním stavu jako technická

infrastruktura. Jedná se o plochu stávající, a nikoli návrhovou. Rozsah předmětné plochy kopíruje dosavadní faktický stav. Zařazením předmětné části pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. do předmětné plochy technické infrastruktury nedošlo ke změně využití této plochy.

Jak uvedl navrhovatel ve své námitce uplatněné v rámci řízení o územním plánu, plánoval využívat předmětnou část pozemku jako přístupovou komunikaci. Z definice přípustného využití technické infrastruktury jednoznačně vyplývá, že v tomto směru nemůže být zařazením pozemku do předmětné plochy technické infrastruktury navrhovatel omezen v dosavadním způsobu využití dané plochy. Na předmětnou část pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. lze plně vztáhnout argumentaci uvedenou výše s tím, že ani v případě této části pozemku se územní plán nikterak nepromítl negativně do právní sféry navrhovatele, neboť se nejedná o případ změny funkčního využití pozemku oproti faktickému stavu před vydáním opatření obecné povahy.

I tuto námitku shledal soud nedůvodnou.

K námitce navrhovatele, že jeho pozemky parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. byly zařazeny pod veřejnou zeleň a že k této námitce uplatněné již v řízení o územním plánu se odpůrce v rámci rozhodnutí o námitkách v řízení o územním plánu nikterak nevyjádřil, soud uvádí následující. Z žádné části územního plánu nevyplývá, že by pozemky navrhovatele byly zahrnuty do ploch veřejných prostranství – ZV - zeleň na veřejných prostranstvích. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách uplatněných navrhovatelem v rámci řízení o územním plánu pak je vždy konkrétně uvedeno, do jaké plochy je který pozemek zahrnut, z uvedeného a contrario vyplývá, že nebyl zahrnut do ploch veřejného prostranství. Tuto obecnou námitku shledal soud rovněž nedůvodnou.

Dále navrhovatel namítal, že u pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“ v k.ú. R. u P. je vymezeno záplavové území ve zbytečně velkém rozsahu, když by mělo být vymezeno pouze po těleso přiléhající silnice. Namítal rovněž, že u pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. neměla aktivní záplavová zóna být vyznačena v tak velkém rozsahu, ale měla být vyznačena maximálně v rozmezí 3 metrů od břehové hrany vodního toku. Totožné námitky uplatnil navrhovatel i v rámci řízení o územním plánu. Námitce navrhovatele v rámci řízení o územním plánu nebylo vyhověno. V rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 9.9.2013 bylo zamítnutí odůvodněno tak, že záplavové území spolu s aktivní zónou bylo stanoveno jiným správním úřadem a vstupuje do územního plánu jako limit, který nelze územním plánem měnit, a tento limit je zakreslen v územně analytických podkladech na základě údajů poskytovatele. K totožné námitce byla v rozhodnutí o námitkách z opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 10.9.2014 a dne 23.9.2015 doplněna argumentace, že tato námitka musí být uplatněna při aktualizaci záplavového území včetně aktivní zóny záplavového území, která bude prováděna jiným správním úřadem nezávisle na pořizování územního plánu.

Takové vypořádání navrhovatelovy námitky považuje soud za nepřezkoumatelné. Z odůvodnění rozhodnutí o námitce není zjiitelné, zda podkladem pro vymezení záplavového území a záplavové zóny bylo závazné stanovisko příslušného orgánu, či byly záplavové území a záplavová zóna stanoveny na základě správního rozhodnutí. Není z odůvodnění rovněž patrné, který orgán závazné stanovisko či rozhodnutí vydal. Na tomto místě musí soud poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.1.2009, č.j. 2 Ao 2/2008-62, kde je formulován závěr, že pokud jsou důvodem nevyhovění námitkám stanoviska dotčených orgánů, musí být jejich podstatný obsah v důvodech rozhodnutí uveden, stejně tak jako skutečnost, zda a jak se dotčené orgány k důvodnosti námitky vyjádřily. Na tomto místě soud konstatuje, že součástí správního spisu předloženého soudu nebylo ani žádné rozhodnutí o stanovení záplavového území a záplavové zóny.

Vzhledem k výše uvedenému shledal soud rozhodnutí o námitce navrhovatele v rámci řízení o územním plánu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. V důsledku toho shledal navrhovatelovu námitku nepřezkoumatelnosti územního plánu ve vztahu k jeho námitce týkající se pozemků parc. č. „X“, „X“ a „X“ v k.ú. R. u P. a pozemků parc. č. „X“ a „X“ v k.ú. O. u P. důvodnou.

Poslední zásadní námitkou navrhovatele je, že většina plochy pozemku parc. č. „X“ v k.ú. O. u P. je zahrnuta do návrhové plochy plošné asanace A3 a totožná část předmětného pozemku je zahrnuta i do plochy VA3, která vymezuje veřejně prospěšné opatření, pro které lze práva k pozemku vyvlastnit, a to aniž by byl konkretizován naléhavý veřejný zájem odůvodňující takový krok. Totožnou námitku uplatnil navrhovatel již v průběhu řízení o územním plánu. Jeho námitce nebylo v tomto směru vyhověno. V rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 9.9.2013 bylo zamítnutí odůvodněno tak, že územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Na pozemkové parcele č. „X“ v k.ú. O. u P. vedené v katastru nemovitostí jako ostatní plocha dobývací prostor jsou viditelné znaky zaniklé důlní činnosti – odval hlušiny vzniklý při ražbě průzkumové štoly. Tento prostor nebyl dosud rekultivován, působí rušivě na okolní krajinu a ráz území. Z důvodu ozdravení lokality byla výše uvedená parcela vymezena jako plocha pro asanaci. Cílem asanace je zahrazení tvaru a povrchu násypů hlušiny částečným odtěžením či její rekultivací. Určovat nutné asanační, rekonstrukční a rekultivační zásahy do území, pokud je to nutné, je jeden z hlavních cílů územního plánování. K totožné námitce bylo v rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání návrhu územního plánu konaného dne 10.9.2014 doplněno, že odval je evidován v databázi České geologické služby jako úložné místo. Podle těchto podkladů je plocha odvalu cca 29 400 m², objem 70 000 m³ a maximální výška 15 m. Odval tvoří významnou elevaci v údolí potoka, která nesplývá s okolím. Tento prostor nebyl doposud rekultivován, působí rušivě na okolní krajinu a ráz území. V územně analytických podkladech ORP Kadaň je dotčené území vedeno jako území ekologických rizik – jev 64 – staré zátěže území a kontaminované plochy. Poskytovatelem tohoto jevu je Ministerstvo životního prostředí. Vlastníku pozemku není dle odůvodnění bráněno v jeho užívání ani ve využívání materiálu, který odval tvoří. Úprava území může být provedena samotným vlastníkem. S touto obnovou však nebylo dosud započato. Pozemek byl vymezen jako plocha pro asanaci proto, aby bylo možné provést obnovu znehodnoceného území i v případě nečinnosti vlastníka. Svou námitku navrhovatel uplatnil i v rámci druhého opakovaného projednání územního plánu konaného dne 23.9.2015. Odůvodnění nevyhovění námitce zůstalo zcela totožné a již nebylo nijak doplněno.

V odůvodnění územního plánu je pak na straně 30 v rámci kapitoly „*Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje kulturních hodnot území kraje*“ stanoven úkol sledovat možnost obnovy historických fenoménů – obnovení průhledů, dominant, odstranění negativních civilizačních prvků poškozujících krajinný ráz, majících nevhodné vazby vůči krajinným nebo památkovým hodnotám. Je zde dále uvedeno, že území obce není exponováno negativními civilizačními prvky. Vnitřní struktura území obsahuje nefunkční opuštěné areály, územní plán vymezuje možnost regenerace postiženého prostoru zachováním funkce, asanace území či jiným využitím v závislosti na komplexním zhodnocení konkrétní lokality. V části V. jsou nastaveny možnosti regenerace krajiny v místě odvalu jako pozůstatku důlní činnosti. Dále v kapitole „*Podmínky vyplývající z kulturních,*

Z námitek uplatňovaných navrhovatelem v rámci řízení o územním plánu i v rámci návrhu na zrušení opatření obecné povahy soudu jednoznačně vyplývá, že navrhovatel je srozuměn s nutností ozdravení povrchu na předmětném pozemku formou odtěžení odvalu či rekultivace, ovšem trvá na tom, že předmětné ozdravení je v jeho vlastních silách a jakýkoliv zásah ze strany veřejných orgánů není potřebný. Zásadní nesouhlas tedy navrhovatel uplatňuje vůči zahrnutí předmětného pozemku do plochy veřejně prospěšných opatření, pro které lze práva k pozemku vyvlastnit. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že k zahrnutí určitého prostoru do plochy veřejně prospěšných opatření, musí existovat závažný veřejný zájem, k jehož naplnění je nutné provést právě dané opatření a právě na daném konkrétním místě, a to v nejmenším nutném rozsahu. Existence závažného veřejného zájmu pak musí být řádně doložena a odůvodněna. V daném konkrétním případě však existence závažného veřejného zájmu na zařazení předmětného pozemku do plochy veřejně prospěšných opatření, pro které lze práva k pozemku vyvlastnit, nebyla v územním plánu nikde tvrzena, natož aby byla řádně odůvodněna. V odůvodnění územního plánu nejsou nikde vymezeny důvody, v nichž je spatřována existence naléhavého veřejného zájmu na zařazení konkrétních pozemků do ploch veřejně prospěšných staveb či opatření. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele v rámci řízení o územním plánu se pak odpůrce omezil na zcela obecnou konstataci, že „*prostor nebyl dosud rekultivován, působí rušivě na okolní krajinu a ráz území*“. Toto obecné konstatování však nemůže odůvodnit zařazení pozemku do plochy veřejně prospěšných opatření s možností vyvlastnění práva k pozemku. Ostatní údaje uvedené v odůvodnění rozhodnutí o námitkách v rámci řízení o územním plánu nemohou nikterak odůvodnit existenci veřejného zájmu pro zahrnutí předmětného pozemku do plochy veřejně prospěšných opatření.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že ve vztahu k této námitce navrhovatele je územní plán zcela nepřezkoumatelný. Tento závěr pak koresponduje i se závěrečným návrhem učiněným právním zástupcem odpůrce při jednání soudu.

[illegible]

Při rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud postupoval dle § 60 odst. 1 s.ř.s., kde je ve větě druhé uvedeno, že pokud měl účastník ve věci úspěch částečný, přizná mu soud náhradu poměrné části nákladů řízení. Navrhovatel měl úspěch ve věci ve vztahu k 5 pozemkům ze 41 pozemků, ke kterým uplatnil své návrhové body. S přihlédnutím k této skutečnosti dospěl soud k závěru, že navrhovatel má nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 5/41 z účelně vynaložených nákladů. Náklady navrhovatele se skládaly z částky 5 000,- Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 12 400,- Kč za čtyři úkony právní služby právního zástupce navrhovatele JUDr. Tomáše Davida po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 31. 12. 2012 (dále jen „advokátní tarif“), [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání návrhu - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d), účast na jednání soudu dne 4.12.2017 - § 11 odst. 1 písm. g)]; z částky 1 200,- Kč za čtyři s tím související režijní paušály po 300,- Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu; z částky 1 286,- Kč za cestovné ze sídla právního zástupce osobním automobilem k jednání soudu a zpět (Praha – Ústí nad Labem a zpět – 180 km); a z částky 3 126,- Kč odpovídající DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Celkově tedy účelně vynaložené náklady navrhovatele činí částku 23 012,- Kč. Podíl ve výši 5/41 z uvedené částky pak činí 2 806,- Kč. Proto byla výrokem ad III. navrhovateli přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 2 806,- Kč.

S ohledem na úspěch navrhovatele v předmětné věci (byť částečný) nebyl odpůrce v předmětné věci úspěšný, a nelze mu proto přiznat ani částečnou náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 4. prosince 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
I. T.